PRAWA DZIECKA

Niech się wreszcie każdy dowie
i rozpowie w świecie całym,
że dziecko to także człowiek,
tyle, że jeszcze mały.
Dlatego ludzie uczeni,
którym za to należą się brawa,
chcąc wielu dzieci los odmienić,
spisali dla was mądre prawa.
Więc je na co dzień i od święta
spróbujcie dobrze zapamiętać:

**Nikt mnie siłą nie ma prawa zmuszać do niczego,
a szczególnie do zrobienia czegoś niedobrego.
Mogę uczyć się wszystkiego, co mnie zaciekawi
i mam prawo sam wybierać, z kim się będę bawić.
Nikt nie może mnie poniżać, krzywdzić, bić, wyzywać,
i każdego mogę zawsze na ratunek wzywać.
Jeśli mama albo tata już nie mieszka z nami,
nikt nie może mi zabronić spotkać ich czasami.
Nikt nie może moich listów czytać bez pytania,
mam też prawo do tajemnic i własnego zdania.
Mogę żądać, żeby każdy uznał moje prawa,
a gdy różnię się od innych, to jest moja sprawa.**

Tak się tu wiersze poukładały,
prawa dla dzieci na całym świecie,
Byście w potrzebie z nich korzystały
najlepiej, jak umiecie.

Janusz Korczak

Dzieci uczą się tego, czego doświadczają

- Dziecko krytykowane - uczy się potępiać.
- Dziecko otoczone wrogością - uczy się agresji.
- Dziecko żyjące w strachu - uczy się lękliwości.
- Dziecko doświadczające litości - uczy się rozczulać nad sobą.
- Dziecko wyśmiewane - uczy się nieśmiałości.
- Dziecko otoczone zazdrością - uczy się zawiści
- Dziecko zawstydzane - uczy się poczucia winy.
- Dziecko zachęcane - uczy się wiary w siebie.
- Dziecko otoczone wyrozumiałością - uczy się cierpliwości.
- Dziecko chwalone - uczy się wdzięczności.
- Dziecko akceptowane - uczy się kochać.
- Dziecko otoczone aprobatą - uczy się lubić siebie.
- Dziecko darzone uznaniem - uczy się , ze dobrze mieć cel.
- Dziecko żyjące w otoczeniu, które potrafi się dzielić - uczy się hojności.
- Dziecko traktowane uczciwie - uczy się prawdy i sprawiedliwości.
- Dziecko żyjące w poczuciu bezpieczeństwa - uczy się ufności,
- Dziecko otoczone przyjaźnią - uczy się radości życia.
- Jeżeli żyjesz w spokoju, twoje dziecko będzie żyło w spokoju ducha.
- W jakim otoczeniu żyje twoje dziecko?

Doroty Law Nolte

Jak wychować rasowych chuliganów? - 10 wskazań dla rodziców

1. Od wczesnych lat należy dziecku dawać wszystko, czego tylko pragnie.
2. Trzeba śmiać się z jego nieprzyzwoitych i grubiańskich słów. Będzie się uważać za mądre i dowcipne.
3. Należy je odgradzać od wszelkich wpływów religijnych. Żadnej wzmianki o Bogu. Nie

posyłać na religię, nie nakłaniać do Kościoła. Gdy wyrośnie, samo wybierze sobie religię i światopogląd.

4. Nie wolno mówić dziecku, że źle postępuje. Nigdy! Biedactwo gotowe nabawić się kompleksu winy. A co będzie, gdy później przydarzy mu się nieszczęście - np. gdy je zaaresztują za kradzież samochodu? Ile się nacierpi w przekonaniu, że całe społeczeństwo je prześladuje.

5. Konsekwentnie róbcie wszystko za dziecko: gdy porozrzuca dookoła rzeczy, sami je podnieście i połóżcie na swoim miejscu. W ten sposób nabierze przekonania, że odpowiedzialność za to, co robi, nie spoczywa na nim, lecz na otoczeniu.

6. Pozwalajcie dziecku wszystko czytać, wszystko oglądać w telewizji, wszystkiego spróbować. Tylko w taki sposób nabierze doświadczenia i pozna, co jest dla niego dobre, a co złe.

7. Kłóćcie się zawsze w jego obecności. Gdy wasze małżeństwo się rozleci, dziecko nie będzie zaszokowane.

8. Dawajcie mu tyle pieniędzy, ile zechce. Niech nie musi ich zarabiać. Byłoby rzeczą tragiczną, gdyby musiało się tak męczyć, jak wy kiedyś.

9. Zaspakajajcie wszystkie jego życzenia. Niech odżywia się jak najlepiej, używa trunków i narkotyków, ma wszystkie wygody. Gdyby odczuwało jakiś brak, nie będzie sobą, stanie się człowiekiem nerwowym, obdarzonym kompleksami.

10. Stawajcie zawsze w obronie dziecka. Obojętnie z kim popadnie w konflikt - z policją, nauczycielami czy sąsiadami. Nie wolno dopuścić, by dziecku ktoś wyrządził krzywdę, tylko ono może bezkarnie krzywdzić innych (poczynając od babci, kolegów itp.).

11. Jeżeli mimo takiej wolności i przywilejów, jeśli mimo tylu dowodów waszej miłości, dziecko wam się uda i nie wyrośnie z niego chuligan, to nie potrzebujecie winić samych siebie. Zrobiliście sami, co tylko się dało, aby je zepsuć. Po prostu dziecko nie zrozumiało waszego poświęcenia.

Policja w Huston,Teksas, USA

Czego oczekujemy od rodziców powierzonych nam dzieci?

Dzieci w domu nie powinny:

- oglądać programów i filmów dla dorosłych,
- słuchać i używać wulgarnych słów
- być świadkami nieporozumień między dorosłymi,
- być karane fizycznie

Dzieci w domu będą mieć:

- ustalony rytm dnia (porę wstawania i kładzenia się spać),
- ustalone obowiązki (np: wynoszenie śmieci, podlewanie kwiatów),
- zapewniony czas na zabawę z rodzicami (minimum 1godzinę dziennie, w tym czytanie przed snem),
- ustalone reguły postępowania i związane z tym nagrody i kary,
- wybierane audycje telewizyjne, a czas oglądania telewizji nie będzie przekraczał 2 godzin dziennie,
- wpajany szacunek do innych ludzi,
- wpajane zasady grzecznego zachowania

Kilka rad dla rodziców

- **Ustalcie stałe reguły panujące w waszym domu i powiedzcie o nich dziecku**, np. „Zawsze trzeba myć rączki przed jedzeniem”, „Nie wolno bez pozwolenia bawić się rzeczami rodziców”. Mówienie o regułach sprawi, że malec będzie wiedział, czego od niego oczekujesz. Nie zmieniajcie ustalonych reguł, nim maluch się ich nie nauczy. W wychowaniu konieczna jest konsekwencja.

Wyjaśniajcie dziecku, dlaczego mu czegoś zabraniacie. Jeżeli możecie, podajcie konkretną przyczynę.

- **Nie mówicie: „Masz umyć zęby, bo ja ci każę”**. Nie używajcie swojej przewagi nad dzieckiem, by skłonić je do zrobienia czegoś.

- **Dawajcie dziecku dobry przykład**. Zachowujcie się tak, jak chcielibyście, by ono się zachowywało. Jeśli wymagacie, by składało swoje zabawki, nie rozrzucajcie po mieszkaniu gazet, ubrań. Dzieci uczą się obserwując rodziców.
- **Nie strofujcie i nie upominajcie stale malca**. Stawianie dziecku granic i uczenie go

dyscypliny nie może zamienić się w wojskowy dryl. Ustalone reguły mają Wam pomagać we wspólnym życiu, a nie je utrudniać.

- **Idź czasem na kompromis**. Gdy dziecko poczuje, że staracie się z nim porozumieć, łatwiej zaakceptuje ustalone przez Was zasady.
- **Nie zamieńcie się w tyranów**. Jeśli dziecko już poznało zasady i ich przestrzega, nic się nie stanie, jeśli czasem odstąpicie od reguły. Zaznaczcie jednak wyraźnie, że to święto, wyjątkowa sytuacja i nie będzie zdarzała się często.
- **Jeśli możecie, dajcie dziecku jakąś alternatywę dla zakazu**. Nikt przecież nie lubi sytuacji bez wyjścia. Dlatego jeżeli maluch gra w piłkę w domu, powiedzcie mu: „nie wolno odbijać piłki w domu, bo coś może się stłuc i będzie hałas. Jeśli tak bardzo chcesz grać w piłkę, pójdziemy na podwórko".
- **Nie dyskutujcie z dzieckiem**. To Wy powinniście stawiać warunki.
- **Dostrzegajcie uczucia dziecka**, zaakceptujcie je i skomentujcie, by miało pewność, że rozumiecie, co właśnie przeżywa.
- **Nie zgadzajcie się na okazywanie uczuć w sposób, który przekracza ustalone granice** . Jeżeli dziecko ze złości podarło książkę, zareaguj spokojnie, ale stanowczo.
- **Postarajcie się zrozumieć, że coś może być dla dziecka ważne, choć dla was jest drobiazgiem** . Jeśli np. maluch układa samochodziki w misterny wzór, uszanujcie to i nie przestawiajcie podczas sprzątania. Pokazujecie w ten sposób, ze szanujecie cudze zasady.

- **Nie ulegajcie łzom**. Jeśli maluch rozpacza, przytulcie go mocno, powiedzcie, iż rozumiecie, że mu przykro, i jeśli to możliwe – zaproponujcie coś na pocieszenie.

- **Chwalcie malucha**, kiedy przestrzega ustalonych zasad.
- **Nie bójcie się wprowadzać kar**. Aby była skuteczna, musi być zrozumiała dla dziecka, zastosowana zaraz po przewinieniu i powinna też trwać określony czas. Jeśli to możliwe, wymyślcie karę, która jest związana z przewinieniem – malec nauczy się, że musi ponosić konsekwencje tego, co robi.

opracowała: Dominika Pryga